

ת"פ 889/11/13 - מדינת ישראל נגד מיכאל ינוביץ

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 889-11-13 מדינת ישראל נ' ינוביץ

בפני כב' סגנית הנשיא, השופטת אורית קנטור
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם מיכאל ינוביץ

החלטה

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בו יוחסו לו עבירות של פגיעה בגן לאומי, השחתת צמחים והפרעה לפקח - עבירות על חוק גנים לאומיים שמורות טבע אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, תשנ"ח - 1985, ולחוק עזר לגנים לאומיים ושמורות טבע, התשכ"ז - 1967.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 13/01/13 בתוך תחום גן לאומי כרמל, ניסר הנאשם עץ אורן ירוק והעמיסו על גיפ שמספרו 59-238-13. כאשר התבקש הנאשם להזדהות על ידי פקח, הוא סירב, דיבר בזלזול לפקח וברח מן המקום.

לטענת המאשימה, במעשיו אלה הפריע הנאשם לפקח, לא נשמע להוראותיו, השחית צמח ופגע בגן לאומי כשלא היה לו היתר למעשיו.

2. בישיבת ההקראה העלה הנאשם מספר טענות מקדמיות.

הנאשם טען כי לא נערך לו שימוע לפני הגשת כתב האישום.

לדברי הנאשם לא נערכה חקירה על ידי רשות הטבע והגנים שהגישה את כתב האישום, הוא לא קיבל חלק מחומר הראיות, ועומדת לזכותו טענה של הגנה מן הצדק, בשל סיכון כפול.

3. לטענת הנאשם רשות הטבע והגנים הגישה תלונה רשמית למשטרת ישראל, אשר פגעה בזכויותיו כמפורט בטענות.

לדברי הנאשם, בתאריך 28/08/13 החליטה המשטרה לסגור את התיק ולא להעמיד אותו לדין ולאחר מכן הועבר החומר לרשות הטבע והגנים, שהגישה את כתב האישום.

לדברי הנאשם, קיים סיכון כפול, שכן המשטרה הגיעה למסקנה שאין להעמידו לדין אך העבירה את חומר החקירה אל רשות הטבע והגנים, אשר החליטה להעמידו לדין על בסיס החקירה שערכה המשטרה.

4. אשר לטענה בדבר עיון בחומר חקירה, קבעתי כי על הנאשם לנקוט בהליך לפי סעיף 74 לחסד"פ ולהגיש את הבקשה בפני שופט שאינו דן בתיק העיקרי.

אשר לטענה בדבר העדר שימוע, הערתי כי סעיף 60א לחסד"פ אינו חל על עבירות מסוג עוון, כאלה המיוחסות לנאשם ושימוע יש לקיים ביחס לעבירות מסוג פשע.

כן התייחסתי להבדל בין טענה מקדמית לפי סעיף 149(5) לחסד"פ לבין טענה מקדמית לפי סעיף 149(10) לחסד"פ. באותה החלטה הוריתי למאשימה להשיב לטענות הנאשם בתוך 30 יום.

5. בתאריך 11/02/14 הגיש הנאשם השלמה לטענות המקדמיות שהעלה.

בטענותיו אלה ציטט הנאשם את הנחיות היועמ"ש בדבר מהותו של השימוע, והשלכות אי קיומו של שימוע לפני הגשת כתב אישום.

הנאשם חזר על טענתו לפיה הראיה המרכזית אינה מצויה בידי המאשימה, טען לפגם בכתב האישום, וציין כי השתבשו הליכי המשפט אצל התביעה.

על כן ביקש הנאשם לבטל את כתב האישום ולחייב את המאשימה בהוצאות לדוגמא.

6. ב"כ המאשימה ציינה בתגובתה כי מקום בו הוגש כתב אישום בגין עבירות מסוג עוון אין חובה לערוך שימוע, שכן חובת הידוע עליו העברת חומר חקירה לתובע, בהתאם להוראת סעיף 60א לחסד"פ, חלה בעבירות פשע בלבד.

אשר לטענה לפיה הנאשם לא נחקר - ציינה ב"כ המאשימה כי הנאשם זומן למשרדי המאשימה למתן עדות אך בחר שלא להגיע ושלח תחת זאת מכתב.

אשר להחלטת משטרת ישראל לסגור את התיק - הבסיס להחלטה היה כי רשות אחרת מוסמכת על פי דין לחקור כאשר הרשות האחרת היא רשות הטבע והגנים ובדין הועבר חומר החקירה לידי המאשימה להמשך טיפול.

אשר לטענה בדבר סיכון כפול, ציינה ב"כ המאשימה כי אין במהלך האירועים משום "מעשה בי-דין" והנאשם לא עמד בסכנת הרשעה בשל אותו מעשה כנדרש בטענה זו.

הנאשם לא עמד בסכנת הרשעה כאשר המשטרה שבחנה את חומר החקירה בחרה שלא להגיש כתב אישום אלא להעבירו לרשות מוסמכת אחרת להמשך טיפול.

ב"כ המאשימה טענה כי העבירה לנאשם את כל חומר החקירה המצוי בידיה.

7. אשר לטענה בדבר קיומה של הגנה מן הצדק בהתאם לסעיף 149(10) לחסד"פ, טענה המאשימה כי בשלב זה לא העלה הנאשם טענות המצביעות על כך כי נרקמה קנוניה נגדו וכי בהמשך ההליך הפלילי יש משום פגיעה מהותית בעקרונות של צדק והגנות משפטית ועל כן יש לדחות את בקשתו לביטול כתב האישום.

8. לאחר ששמעתי את הטענות ועיינתי במסמכים שהוגשו, אני קובעת כי אכן לא עומדות לנאשם טענות מקדמיות המצדיקות בשלב זה את ביטול האישום נגדו.

אשר לטענה בדבר העדר שימוע, התייחסתי לכך בהחלטתי מיום 06/02/14, וכפי שציינה בצדק ב"כ המאשימה, אין חובת שימוע כאשר מיוחסות לנאשם עבירות מסוג עוון.

הנאשם גם לא עמד בסכנת הרשעה ועל כן לא עומדת לו טענת הסיכון הכפול בהתאם לסעיף 149(5) לחסד"פ.

העובדה כי התיק נסגר על ידי משטרת ישראל והועבר לידי רשות אחרת המוסמכת על פי דין לחקור בעבירה, אינה מהווה כשלעצמה סכנת הרשעה שעה שכתב אישום המתייחס לעובדות נשוא כתב האישום לא הוגש כנגד הנאשם עד שהוגש כתב אישום זה.

9. אם סבור הנאשם כי לא קיבל לידיו את כל חומר החקירה, הרי כפי שציינתי בהחלטתי מיום 06/02/14 עליו לנקוט בהליכים לפי סעיף 74 לחסד"פ על חלופותיו.

10. בשלב זה לא ניתן לקבוע כי עומדת לנאשם טענה של הגנה מן הצדק ומכל מקום אם ירצה להוכיח טענה זו הנטל מוטל עליו ובית המשפט לא יחסום אותו מלטעון טענה זו בסיכומים לאחר שיוכיח את הטענה על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה.

11. בנסיבות אלה, נקבע התיק להקראה לתאריך 22/04/14 בשעה 08:30.

המזכירות תזמן הצדדים.

ניתנה היום, ב' אדר ב תשע"ד, 04 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.